

Dinko Dubravčić

Ante Čičin-Šain (1935.-2008.)

Pretposljednega dana prošle godine hrvatsku ekonomsku i društvenu scenu naglo je i neočekivano napustio dr. Ante Čičin-Šain. Kada smo se rastajali dva dana prije toga bio je pun energije i planova. U šali, ali i s malom zavišću rekao sam mu da ga u tome ne mogu pratiti, jer sam se prerano rodio. Nisam mogao zamisliti da ću svome dugogodišnjem prijatelju i mlađem kolegi tek za koji dan pisati *in memoriam*.



A imao je stvarno raznovrsne interese i bogat život. Otac mu je radio u izvoznom poduzeću u Hamburgu, pa je Ante Čičin-Šain studirao u Heidelbergu, gdje je i doktorirao. Nakon toga je nešto više od godine dana radio u odjelu Ujedinjenih naroda u Genevi, a onda se vratio u Hrvatsku i zaposlio se u Ekonomskom institutu u Zagrebu. Najprije je radio na problematici vanjske trgovine, ali se postupno usmjeravao prema društvenim financijama. Institut mu je dugo godina ostao baza, a odlazio je i na druge poslove. Bio je savjetnik u UNDP u Africi (Sierra Leone) u grupi koju je vodio dr. Milan Mesarić. Neko vrijeme vodio je odjel analiza u Narodnoj banci Hrvatske. Godinu dana proveo je na sveučilištu Cornell u SAD, a surađivao je i u Bečkom institutu za gospodarske usporedbe. Od godine 1990. uključio se u rad na poslovima hrvatske države. Bio je guverner Narodne banke pa je, među ostalim, zaslužan i za uvođenje hrvatskoga dinara. Nakon toga bio je veleposlanik najprije u Bruxellesu pri Europskoj Uniji, a zatim u Londonu. Više godina vodio je inozemno predstavništvo za poduzetnička ulaganja u Hrvatskoj, bio je počasni konzul Republike Irske, a širinu interesa pokazao je i svojom ulogom u upravnom odboru instituta profesora Radmana u Splitu. Smrt je prekinula

njegov rad u Ekonomskom vijeću, savjetničkom tijelu predsjednika Vlade i GSV-a za ekonomiju.

Bio je veoma druželjubiv, pa je i krug njegovih prijatelja i poznanika bio veoma širok. Posebno je potrebno istaći da je više znao i volio slušati druge, nego nametati svoje mišljenje. Ipak, kada je stvorio svoj sud o nekim ekonomskim i društvenim pitanjima, ostajao je čvrsto pri njemu, pa je iznosio i stavove koji su ponekad bili i nepopularni. Uvijek je, međutim, djelovao profesionalno i s punom odgovornošću za svoje izričaje.

Mnogo je putovao, a posebno je volio svoju rodnu Dalmaciju. Veliku pažnju poklonio je obitelji – uz suprugu ispraćaju ga sin, dvije kćeri i šestoro unuka. Njegovim odlaskom ostaje velika praznina u stručnim krugovima u kojima je profesionalno surađivao. Njegovi prijatelji često će ga se sjećati zahvalni što su s njime dijelili život.